

L'ABRIL I EL ROGER, AMB LA LLUNYANA REBESÀVIA RAMONA, CONVERSEN UNA ESTONA

Montserrat Riu Mas

L'ABRIL I EL ROGER, AMB LA LLUNYANA REBESÀVIA RAMONA, CONVERSEN UNA ESTONA

Vet aquí que un matí en què l'Abril, i el Roger, passaven per davant dels safaretjos, que hi ha al capdamunt del vall Fred, escoltaren la veu afectuosa i clara de la noia que, des d'allà, fluixet els cridava.

El rostre de la noia era tan rialler i bondadós que, de seguida, l'Abril i el Roger a ella confiats s'aproparen i amb atenció l'escoltaren.

- Ra)** Avui sí que puc cantar al·leluia! Compleixo 15 anys i tinc el gran goig d'estar amb vosaltres, els meus rebesnets del segle XXI. Déu meu! Quina gran emoció i il·lusió.
- A)** Llàstima que hakis de rentar a mà aquest munt de roba. Mare meva! Hi hauràs de dedicar qui sap quanta estona, pobrissona.
- R)** I ca! Si vols, no cal que n'hi dediquis gens ni mica d'estona. A casa nostra la portarem i amb la rentadora la rentarem.
- Ra)** Gràcies, sou molt gentils. Però això no ho podeu pas fer. Al temps on heu arribat, no n'hi ha de màquina de rentar, us ho puc ben assegurar. Mes, no patiu, m'ho passo bé rentant a mà la roba de casa, aquí. Ui sí! Si hi soc sola canto, i si hi tinc companyia parlo i ric amb les conegudes, les amigues, les veïnes...
- A)** Manoi! Una bona i alegre manera de posar-vos al dia del vostre dia a dia.
- R)** Sí perquè, sense tenir radio, tele, ordinador, tauleta, mòbil... Les notícies us arribarien quan ja caducarien.
- A)** Casa teva deu ser molt a prop. Si no, quedaries ben cansada portant amunt i avall la roba, el cubell, el picador, el sabó...
- Ra)** Visc gairebé a tocar de la Catedral i del Portal. Per tant, quan vinc al safareig a fer la bugada, la pujada sí que es fa una mica pesada. Sobretot a l'hivern, que també hi he de portar aigua calenta per escalfar-me els dits. Puix, amb el fred i el gel, m'hi queden neulits.
- R)** Si no teniu aigua corrent a casa, com us ho feu per netejar-vos, cuinar, fregar...

L'ABRIL I EL ROGER, AMB LA LLUNYANA REBESÀVIA RAMONA, CONVERSEN UNA ESTONA

Montserrat Riu Mas

- Ra)** Doncs, en no tenir la font dintre de casa en forma d'aixeta, l'hem d'anar a buscar a la font de la placeta. És a dir, a la Font anomenada de l'Església, que també és a prop de la Catedral i del Portal. Portar-ne l'aigua amb galledes és una mica pesat, però anar-hi a emplenar el càntir em dona felicitat. En aquella hora, m'hi espera el Joanet, el meu xicot. I mentre el càntir s'emplena, conversem, riem, i somiem, tant com podem. Ell és bona mica més gran que jo, però -m'esperarà- fins que els pares m'hi permetin casar. Ai! El meu Joanet, és jove, barber, treballador, decidit i mooolt eixerit.
- A)** Són molt boniques les faldilles llargues gairebé fins als peus, que portes posades. Però, quan anaves a escola et devien fer nosa.
- Ra)** I ca! En aquesta meva època vestim així, i ho trobem normal, oi tal! Ah!, i encara hi vaig a escola! Les Monges ens hi ensenyen a llegir, escriure, labors manuals, nocions d'Aritmètica, d'Història -Sagrada i d'Espanya-. Mes, de tot això, el que més m'agrada fer a mi és punta al coixí.
- R)** A l'hora del pati, als nens i nenes de la teva escola també els deu agradar fer tabola.
- Ra)** A la meva escola no hi ha cap jove ni nen. I, és clar, cap n'hi veiem.
- A)** Ui, si que és diferent de la que nosaltres anem! La nostra acull nens i nenes i ens educa oferint-nos la mateixa igualtat d'oportunitats a totes les edats.
- R)** Sííí!, i nens i nenes podem recitar versos que conviden a somiar, desitjar...
- A)** Oi tant! Com és ara aquests d'un poema de Joana Raspall que t'obsequiem a tu, besàvia d'un temps llunyà, al qual el dia del teu quinzè aniversari ens has convidat a entrar: Si el món fos escrit en llapis,/podria esborrar la lletra que vol ferir;/podria esborrar mentides que no cal dir. N'esborraria l'enveja que porta mals;/ n'esborraria grandeses de mèrits fals...
- R)** Qui voldria escriure un nou món més just i net? /Potser que tu i jo ho provéssim,/ ben valents, lletra per lletra, des del nostre raconet...
- Ra)** Quins versos més bonics! Mil gràcies, Abril i Roger! Els guardaré dins el cor i, sovint, en recordar-vos els recitaré fluix fluixet, poc a poquet.

L'ABRIL I EL ROGER, AMB LA LLUNYANA REBESÀVIA RAMONA, CONVERSEN UNA ESTONA

Montserrat Riu Mas

Ah, jovenets, sentir-me estimada emplena d'alegria aquest meu dia. L'obsequi dels pares també m'ha arribat al cor. Prop del cor el portaré i sovint les fotos que guarda guaitaré.

-A) Oi, és clar! És preciós aquest penjoll que t'han regalat. I si a dins guarda algun retrat, n'hi ha per quedar-ne admirat.

-Ra) Sí, guaiteu, guarda el retrat del papa i el meu. Jo porto el preciós vestit de mudar que, per al dia d'avui, la mama em va regalar, mentre em deia amb dolça veu: Per molts anys, tresor meu.

-A) Ah!, jovenets, amb gran joia us dic: avui compleixo 15 primaveres desitjant que, quan arribi el dia, les vostres siguin així de rialleres.

Tenir-vos aquí amb mi, em dona felicitat a desdir. Quin goig poder-vos dir que us estimo una cosa de no dir.

-R) Llàstima que aviat haurem de tocar el dos, perquè una rebesàvia tan amorosa i riallera, com tu, de seguida al cor es fica, Ramona bonica.

-N) En esdevenir silenci les paraules del Roger, l'encisadora rebesàvia Ramona s'esfumà i l'Abril i el Roger a casa decidiren tornar. En ser al costat de la mama, l'Abril no es pogué estar de preguntar.

-A) Entre els objectes de valor afectiu que guardes, n'hi ha algun de la teva besàvia Ramona? Tant de bo que sí. Li agradaria que fos així.

-Ma) Doncs, sí, hi ha aquest formós penjoll que li van regalar el dia que 15 anys va celebrar. Guaiteu que és bonic i antic.

-R) Obre'l, mama. Veurem com ella i el seu papa s'hi fan amorosa i eterna companyia, gràcies a la seva fotografia.

-Ma) I com ho saps, tu, això? Caram! Qualsevol diria que amb ella parlu. Déu del cel, ja fa quaranta anys que se n'anà al més enllà.

-A) On molt ens estima i ens pots convidar al seu passat entrar.

-R) I fer arribar a la fotografia del penjoll, la rialla tan bonica que ara ens dedica!

-Ma) Mare de Déu Senyor! Sí que ens hi somriu com si fos un ésser viu!